

Brittisk vänsterpress om Brexit

I Storbritannien närmar sig avgörandet stund när det gäller det Brexit-avtal som regeringen Theresa May framförhandlat. Men hon kan inte ens räkna med stöd från sitt eget parti, där Boris Johnson m fl säger nej. Risken är därför stor att hon förlorar omröstningen i parlamentet. Och vad blir då resultatet? En ”hård Brexit”? En ny folkomröstning? ...

Och det är inte bara de gamla partierna i parlamentet som brottas med Brexit. Även inom den utomparlamentariska vänstern, fackföreningar osv råder olika uppfattningar.

Alla texter har översatts av *Göran Källqvist*.

Mer om Brexit: Svensk [Vänsterpress om Brexit 2018](#)

MF 9/12 2018

Innehåll

The Guardian	1
<i>Guardians syn på parlamentets debatt om Brexit: Dags att välja</i>	1
<i>Labour kan ordna ett bättre Brexitavtal. Ge oss chansen</i>	2
Socialist Resistance	4
<i>Två steg för att stoppa Brexit</i>	4
Socialist Action	5
<i>Labours opposition mot Mays Brexitavtal är fullt berättigad</i>	5
In Defence of Marxism	6
<i>Storbritannien: Bombnedslaget Brexit</i>	6

The Guardian

Guardians syn på parlamentets debatt om Brexit: Dags att välja.

Ledare

2/12 2018

[*The Guardian* är inte en vänstertidning i egentlig mening, men befinner sig politiskt till vänster om mitten. Den är ”politiskt obunden”, men anses ligga nära labour och har även uttalat stöd för detta parti. Här diskuterar man de Brexit-alternativ som man nu står inför.]

När parlamentsledamöterna inleder sin veckolånga debatt om Brexit-avtalet finns det fyra alternativ: Mays avtal, ett mjukare avtal, inget avtal eller en andra folkomröstning.

Den TV-sända debatt som Storbritannien behöver är inte bara en duell mellan Theresa May och Jeremy Corbyn utan den debatt som faktiskt inleds i Underhuset på tisdag. Det kommer att bli den viktigaste händelsen i parlamentet under en generation, och kanske sedan Storbritannien anslöt sig till den gamla Europeiska gemenskapen 1973. Brittisk politik har intensifierats sedan folkomröstningen 2016 och sedan parlamentet envist krävde att ha en ”meningsfull” omröstning om avtalet. Nu står vi på randen till det. Omröstningen i slutet av den 5 dagar långa debatten den 11 december kommer att avgöra om, och i så fall på vilka villkor, Storbritannien lämnar EU, eller om frågan kanske kommer att återföras till väljarna för ännu en folkomröstning och möjligen ett demokratiskt upphävande av Brexit.

Den fråga som parlamentsledamöterna står inför är om utträdesavtalet ur EU och deklARATIONEN om ramarna för de framtida relationerna, som båda undertecknades av EU och Storbritannien förra månaden, är en godtagbar grund för att Brexit ska gå vidare. Enligt denna tidnings åsikt är de inte det. *The Guardian* var mot och är mot att lämna. I synnerhet deklARATIONEN är helt enkelt ett alltför diffust dokument om relationerna till EU för att vara en godtagbar grund för Brexit. Den gör inget för att skydda ekonomin med utfästelser att bli kvar i den inre marknaden och tullunionen. Den ger inga garantier för att jobb, räntor och regleringsmekanismer skyddas från de fanatiker och bluffmakare som vill pressa ner löner och levnadsstandard och att vi vänder ryggen åt Europa.

Händelserna nästa vecka kommer att gå allt snabbare. Det är svårt att på förhand bedöma vilka de exakta politiska alternativen och effekten av omröstningen den 11 december kommer att bli. Men från början verkar det finnas fyra huvudalternativ: inget avtal alls, Mays avtal, en mjukare sorts Brexit och en andra folkomröstning. Av dessa alternativ är två helt klart utslutna. Ingen som är för Europa och ingen anhängare av social rättvisa kan under några som helst omständigheter tolerera de många riskerna och skadorna av inget avtal, och Mays avtal är som vi säger ovan alltför fullt av farliga hål.

De två alternativ som förtjänar mer eftertanke från parlamentsledamöterna är ett mjukare avtal och en andra folkomröstning. Valet kommer delvis att bero på hur det inrikespolitiska slutskedet av Brexit utvecklas under nästa vecka. Hur Underhuset röstar på tisdag för att avgöra tidsordningen på de olika ändringsförslagen till Mays avtal kommer att få betydande konsekvenser. Med tanke på hur livsviktiga Storbritanniens relationer till Europa är, och i och med 2016 års valresultat att lämna, så är det viktigt att detta parlament där inget parti har egen majoritet enas över partilinjerna så mycket det kan.

Den mest gångbara formen av en mjukare Brexit som erbjuds skulle vara att Storbritannien lämnar EU på basis av Mays överenskommelse om utträde. Men den skulle också specificera att Storbritannien i slutet av den planerade utträdesövergången skulle kunna återansluta sig till Europeiska frihandelssammanslutningen (där Norge för närvarande är den viktigaste med-

lemmen) och ansluta sig till Europeiska ekonomiska området och den inre marknaden. Under detta "Norge plus" alternativ skulle Storbritannien dessutom bli kvar i en tullunion med EU. Den ekonomiska integrationen och rörelsefriheten skulle kvarstå, till största delen på EU:s villkor, men Storbritannien skulle ha lämnat EU. Det skulle dra gadden ur diskussionen om gränsen till Nordirland. Det skulle till stor del göra Liam Fox' Ministerium för internationell handel överflödigt.

En andra folkomröstning har fått ett ökande stöd utanför parlamentet och även stöd inom det. Det är den enda väg som står öppen för parlamentsledamöterna att hålla kvar Storbritannien i EU. Men ett sådant resultat är inte säkert. Lämna kan vinna igen. Hursomhelst är det en skrämmande framtidsutsikt. Det skulle göra de bittra nationella gräna ännu värre. Det skulle kräva en mycket bättre och förnuftigare kampanj för Europa. Men vi kan se klarare nu vad Brexit faktiskt skulle innebära. Om parlamentsledamöterna inte stöder Mays avtal eller alternativet "Norge plus", då finns det tydliga förhållande där en andra folkomröstning är det enda drägliga alternativet till inget avtal.

Labour kan ordna ett bättre Brexitavtal. Ge oss chansen.

Jeremy Corbyn

6/12 2018

Alla alternativ, inklusive ett val eller en ny folkomröstning, kommer att bli tillgängliga om Theresa Mays hafsverk till avtal röstas ner.

Det hafsverk till avtal som Theresa May har lagt fram inför parlamentet är ett enormt och skadligt misslyckande för vårt land. Istället för den förnuftiga överenskommelse som premiärministern kunde ha förhandlat fram är detta det sämsta avtal för alla världar och fungerar inte för någon, vare sig för de som röstade för att lämna eller de som röstade för att stanna kvar.

Istället för att återta kontrollen överlämnar det kontrollen. Istället för att skydda jobb och levnadsstandard sätts de på spel genom att det underlåter att få till stånd en friktionsfri handel. Under två och ett halvt år har de konservativa förhandlat med sig själva istället för med EU. Resultatet har blivit ett avtal som leder till utträde till en isoleringscell, och tvingar Storbritannien att antingen utsträcka övergångsfasen till okända kostnader – eller stjälp in oss i ett ensidigt nödlösningssavtal som saknar en egen utgång. Som det juridiska yttrande som premiärministern försökte hindra oss att se nu i veckan säger, skulle nödlösningen "bestå på obestämd tid" om inte EU:s går med på något annat.

Det innebär i praktiken att önskelistan i regeringens överenskommelse om "framtida partnerskap" med EU skulle bli just det, utan hjälp från ett långsiktigt och effektivt handelsavtal. Samtidigt skulle Storbritannien inte ha något att säga till om, vare sig angående sina egna tullarrangemang eller viktiga marknadsregleringar. Medan arbetarnas rättigheter skulle tillåtas sacka efter, skulle restriktionerna på statlig hjälp till industrin slås fast.

May påstår att det bara är en försäkringsstrategi. Men det står nu klart att nödlösningen är central för hennes avtal. Den skulle innebära att Storbritannien inte hade något att säga i ett förödmjukande halvfärdigt hus som vi inte skulle kunna lämna utan EU:s tillåtelse. Jag känner inte till något tidigare fall där en brittisk regering har skrivit under ett internationellt avtal som den inte kan säga upp utan att andra länder går med på det. Det är helt oacceptabelt.

Det enda skälet till att regeringen har gått med på ett så komplicerat paket är för att kunna hantera de stridande fraktionerna i Tory-partiet. Men det har misslyckats. Istället har det enat konservativa förespråkare att lämna med de som vill stanna kvar, Demokratiska unionistpartiet och alla partier som är mot det.

När detta fruktansvärda avtal ställs till omröstning nästa vecka måste det röstas ner. Vi arbetar med parlamentsledamöter och partier i hela underhuset för att inte bara se till att detta förfärliga avtal avvisas, utan också för att förhindra alla möjligheter att det inte ska bli något avtal.

Men det går inte att ta för givet att det kommer att röstas ner. I ett försök att få tillbaka Tory-ledamöter, hävdar May att om hennes avtal röstas ner så kommer det att innebära att det inte blir något avtal och ingen Brexit, eftersom det inte finns något genomförbart alternativ. Det är fel. Labours alternativa plan skulle bryta dödläget i förhandlingarna om våra framtida förhållanden till EU och göra det möjligt för oss att undvika en så skadlig nödlösning.

En ny, allsidig tullunion med EU, med brittiskt inflytande över framtida handelsavtal, skulle stärka vår tillverkningssektor och ge oss en stabil bas för en industriell förnyelse under nästa Labourregering, i synnerhet för våra samhällen som hållits tillbaka. Det skulle undanröja hotet att olika delar av Storbritannien utsätts för olika regleringar. Och det skulle ta itu med största delen av de problem som nödlösningen avser att lösa.

För det andra är en ny och stark relation till den inre marknaden, som ger oss friktionsfri handel och frihet att åter bygga upp vår ekonomi och utvidga vår samhällsservice – samtidigt som migrationspolitiken anpassas för att möta ekonomins behov och inte underblåsa främlingsfientlighet med falska invandringsmål eller -trösklar – mycket förnuftigare än premiärministerns usla avtal.

Slutligen vill vi se garantier att de befintliga EU-rättigheterna rörande arbete, miljönormer och konsumentskydd kommer att vara en måttstock att bygga vidare på – inte sacka efter och bjuda under andra länder på vårt folks bekostnad. Dessa rättigheter och skydd, vare sig det gäller klorerade kycklingar eller betald semester, är vad folk faktiskt vill ha. Men regeringen är besluten att förhandla bort dem under jakten mot botten.

Labour har helt andra prioriteringar. Vår alternativa plan skulle säkerställa en öppen gräns i Irland, säkra investeringarna, ge vår tillverkningssektor en språngbräda för förnyelser, säkerställa att vi har kraften att återuppbygga vår industri och samhällsservice och garantera ett världsledande stöd till arbetare, konsumenter och vår miljö. Vi är helt förpliktade till internationellt samarbete och antirasistisk solidaritet över hela Europa, i eller utanför EU, och beslutsamma att säkerställa att studenternas möjligheter att studera i andra länder skyddas.

Till skillnad mot alternativet Norge plus, som nu värvar röster bland parlamentets ledamöter, skulle vår plan inte lämna Storbritannien som en regelföljare av EU:s reglemente över hela linjen, utan något att säga till om. Det är en plan som även i detta sena skede kan förhandlas med EU, med många byggnadsblock redan på plats. EU har visat att den är beredd att omförhandla ännu mer komplexa överenskommelser än denna, som Lissabonfördraget. Och vår plan är en plan som jag tror skulle kunna få en majoritet i parlamentet och förena landet.

Insatserna nästa vecka kan inte vara högre. Om premiärministerns avtal röstas ner kommer regeringen att ha förlorat sin majoritet i den viktigaste fråga som vårt land står inför och kan inte längre regera. Det under dessa omständigheter bästa resultatet vore att låta landet avgöra vägen framåt och vilket lag som är det bästa att leda landet. Det innebär allmänna val.

Tidigare skulle så allvarliga nederlag som det May nu står inför automatiskt ha inneburit val. Men om de nuvarande reglerna gör att vi inte kan få val, så måste alla alternativ upp på bordet. De borde innefatta Labours alternativ och, som vår konferens beslutade i september, alternativet att begära en folkets omröstning för att bryta dödläget. För två år sedan röstade människor för att stanna kvar därför att de ville ha ett öppet, internationellt förhållande till Europa och ett mångkulturellt samhälle. Många röstade för att lämna av ilska över hur den politiska klassen hade övergivit dem med sönderfallande infrastruktur och dåligt betalda, osäkra jobb. Vår uppgift är att ena människor med en plan som fungerar för hela landet.

Med de beslut som tas i parlamentet denna vecka borde det nu vara lättare att bygga stöd för en alternativ plan för att ena landet. Regeringens avtal får inte gå igenom. I detta läge har parlamentet visat sig vara redo att ta över kontrollen, och Labour kommer att ge landet det ledarskap det behöver.

Socialist Resistance

Två steg för att stoppa Brexit

Uttalande

25/11 2018

[Socialist Resistance är en vänstergrupp som samarbetar med Fjärde internationalen.]

1. Vid folkomröstningen 2016 uppmanade vi till en röst på att stanna kvar, eftersom kampanjen för att lämna var helt dominerad av en nationalistisk och främlingsfientlig rektion mot globaliseringen. Vi gjorde det väl medvetna om att EU är en odemokratisk nyliberal institution och ett nödvändigt verktyg för storföretagen och storfinanserna under denna era av globaliserad kapitalism. Att rösta för att stanna kvar var att besegra yttersta högern.
2. I det nuvarande läget finns det inget utrymme för en vänster-Brexit. Varje vänster-Brexit måste ske inom ramen för massmobiliseringar och en radikal vänsterregering som konfronterar det nyliberala EU. Det är ännu mer uppenbart idag.
3. Under de direkta efterdyningarna till folkomröstningen var det rätt att slå fast att den borde respekteras, eftersom en ny omröstning vid den tiden skulle ha betraktats som en manöver för att ändra på beslutet.
4. Alla sorters Brexit kommer att innebära mer eller mindre stora ekonomiska störningar beroende på om det är en hård (utan avtal) eller mjuk Brexit. Kostnaderna för dessa störningar kommer att lämpas över på arbetarklassen och de fattiga som fortfarande inte har hämtat sig efter kraschen 2008. Alla Brexit, även de mjuka, kommer också att leda till att den demokratiska rätten för människor att röra sig inom EU 28 försvinner.
5. Nu, två och ett halvt år senare, när all information om vilka konsekvenserna av de olika Brexit-avtalen ligger på bordet, är det berättigat med krav på en ny folkomröstning om alla avtal, inklusive ett alternativ att stanna kvar. Huruvida folkomröstningar är ett bra sätt att avgöra regeringens politik är en annan diskussion.
6. Vi välkomnar den ståndpunkt som Labourpartiet antog vid sin konferens nyligen i så måtto som den är mot alla Tory-överenskommelser, att det ska hållas allmänna val om Tories förlorar omröstningen i parlamentet, och "om vi inte kan få allmänna val måste Labour stöda alla alternativ som kvarstår, inklusive kampanjer för en offentlig omröstning". Det innebär en folkomröstning med möjlighet att rösta för att stanna kvar, och det borde stå med i Labourpartiets manifest.
7. Men även om Labours "sex tester" betyder att de kommer att rösta mot varje Tory-Brexit, så förbinder dessa tester också Labour till "ett starkt och samverkande framtida förhållande till EU" och "en lämplig förvaltning av migrationen". Med andra ord en mycket mjuk Brexit utan fri rörlighet för människor.
8. Vi är fortfarande, inklusive vid en eventuell folkomröstning, mot varje Brexit, även en mjuk, och uppmanar till en röst mot alla Brexit-alternativ i parlamentet och för att bli kvar i EU.

9. Labourpartiet borde inta ståndpunkten att vara mot alla sorters Brexit och ta ledningen i rörelsen mot Brexit. Att underlåta det innebär en risk för att Labourpartiet förlorar ett allmänt val och det riskerar "Corbyn-rörelsens" framtid.
10. Med tanke på Tories' kris och sammanbrott, är det centrala agitatoriska kravet idag att Tories ska kliva åt sidan och för att hålla ett allmänt val, följt av en folkomröstning om resultatet av förhandlingarna.
11. Samtidigt som vi är mot det nyliberala och odemokratiska EU stöder vi kravet på "Ett annat Europa" som grundar sig på motstånd mot nyliberalismen, folklig demokrati, respekt för nationernas rättigheter, människors fria rörlighet, slut på fästningen Europa och militarismen och för ekonomisk och politisk solidaritet. Vi bör skissera en ny vision för 2000-talet och uppdatera "Europas förenade socialistiska stater". Vi har inga illusioner att EU, lika lite som Storbritannien, går att reformera och demokratisera utan masskamp.
12. Vi kommer att delta i mobiliseringar för en ny folkomröstning eller en "folkets omröstning" men vi stöder inte kampanjen "People's Vote" eftersom den domineras politiskt av nyliberaler och EU-vänner. Vi stöder kampanjen "Ett annat Europa är möjligt" och andra liknande kampanjer i hela Europa.

Socialist Action

Labours opposition mot Mays Brexitavtal är fullt berättigad

Mark Buckley

20/11 2018

Den 585 sidor långa överenskommelsen om att lämna EU krossar alla myter som har spridits av förespråkare för en hård Brexit om den lysande framtid som väntar utanför EU, den inre marknaden och tullunionen. I och med att överenskommelsen inte löser någon av dessa frågor på ett positivt sätt är den också djupt negativ, eftersom den på obestämd tid förlänger osäkerheten på dessa områden. Som ett resultat av det kan inte arbetarna lita på att deras nuvarande rättigheter kommer att försvaras och företagen avskräcks från att investera. En del kan till och med besluta sig att flytta. Det är därför Jeremy Corbyn och Labourpartiet gör helt rätt i att klargöra att de kommer att rösta mot avtalet.

I grund och botten skjuter överenskommelsen upp alla viktiga beslut till en obestämd tidpunkt i framtiden. Artikel 132 säger: "Oaktat artikel 126 kan den gemensamma kommittén före 1 juli 2020 anta ett enda beslut som förlänger övergångsperioden till [31 december 20XX]". Samtidigt löser den 7 sidor långa politiska deklarationen ingenting. Den tillhandahåller bara rubriker för de områden man måste enas om.

Tories har hamnat i kaos eftersom de alla, i en eller annan mån, både vill "ha kvar kakan och äta den". De vill ha kvar alla fördelar av att vara medlemmar i EU:s organ och vill dumpa det de felaktigt ser som nackdelar, inklusive fri rörlighet för arbetare (som är avgörande för att alla marknader ska fungera ordentligt).

Trots det gör stora delar av den härskande klassen samlade ansträngningar att stötta May och avtalet. *Financial Times'* redaktionella linje är tydlig. *FT* skulle föredra ett bättre avtal men detta är mycket bättre än att hoppa av utan något avtal. Det följdes sedan av en inställsam artikel som "lovordade Theresa May, en verklig politiker i en tid av pygméer". Arbetsgivarorganisationen CBI:s chef säga vara villig att stöda avtalet offentligt. Jeremy Corbyn och Labours ledning gör helt rätt i att avvisa alla dessa påtryckningar och bestämt gå mot avtalet.

Trycket är intensivt på Tory-partiet att sluta upp bakom Mays avtal. Förespråkare för en hård Brexit bland Tories har kämpat för att samla ihop de 48 namn som krävs för att utmana

ledningen. Ett oräkneligt antal kommentatorer som har angripit Corbyn för att han inte är tillräckligt bitsk i sina fördömanden av Brexit har nu gjort en kullerbytta och är för avtalet. Deras enda konsekventa ståndpunkt är att de är mot Corbyn. Labours höger har till stor del hållit sig i bakgrunden, med tanke på den inledande utbredda kritiken mot överenskommelsen. Men en del av dem kan behöva lite uppmuntran för att stöda Tories mot Labours ledarskap.

Jeremy Corbyn har konsekvent argumenterat för att gå mot Mays avtal. Det gör han rätt i. Kravet på allmänna val och att hålla dörren öppen för ett "folkets omröstning" om villkoren i avtalet understryker att Brexit är en viktig fråga bland andra och att det inte går att lita på att en Tory-regering kan lösa någon av dem. Med tanke på bestämmelserna i Lagen om tidsbestämda parlament gör John McDonnell också rätt i att betona att en "folkets omröstning" vore lättare att uppnå.

Labour skisserar på ett alternativ till Mays röra. Hennes plan kanske inte går igenom i parlamentet.

I det nuvarande ekonomiska läget finns det inget sådant som en "bra Brexit" eller en "Brexit som försvarar bra jobb eller levnadsstandard" som ställer Storbritannien utanför nära handelsförbindelser med EU, vilka skulle brytas av en "hård Brexit". Tiotusentals jobb, troligen mer, och hela befolkningens levnadsstandard står på spel här. Det är därför Jeremy Corbyn och Labour har gjort rätt i att rikta in sig på handelsöverenskommelser som behåller samma fördelar som de nuvarande. I det nuvarande läget kommer allt som ställer upp hinder eller leder till gnissel för handeln med varor eller tjänster, eller arbetskraftens rörlighet, att vara negativt för jobb och levnadsstandard.

Labour har gjort klart att det inte utesluter något sätt att stoppa en hård Brexit och Mays avtal. Det överlägset bästa är allmänna val, men även en folkomröstning om de villkor May har förhandlat fram är möjlig. Allt som behåller medlemskapet både i den inre marknaden och tullunionen är också att föredra framför Mays avtal.

Det första och viktigaste steget har tagits med Jeremy Corbyns bestämda opposition mot Mays överenskommelse, som har enat alla utom Labours mest Blair-vänliga periferi. Det öppnar vägen för att prioritera jobb och levnadsstandard när vi tar itu med den röra som har skapats av Tories inställning till Brexit.

In Defence of Marxism

Storbritannien: Bombnedslaget Brexit

Rob Sewell (IMT)

15/11 2018

Efter månader av spända förhandlingar har förhandlingarna mellan EU och Storbritannien till sist kommit fram till ett avtalsförslag. Men i kanten står det skrivet: tänd på den blå stubin-tråden och håll ordentligt avstånd. Helvetet kommer att bryta lös. Ur storföretagens synvinkel är avtalsförslaget inte så illa genom att knyta den brittiska ekonomin till Europa. Men i synnerhet för Brexit-anhängarna bland Tories är avtalet problematiskt.

May har försökt försvara företagets intressen. Men det har skett till priset att inleda ett inbördeskrig i Tory-partiet.

Efter ett fem timmar långt regeringsmöte kunde premiärministern, trots hetsiga skiljaktigheter, driva igenom en överenskommelse: antingen mitt avtal eller inget avtal – och ingen Brexit.

Tydiligen gick 10 eller 11 ministrar mot henne under mötet, men de samtyckte till slut. Det var en ”gemensam” överenskommelse – under vapenhot.

Avgörande steg ... över en klippkant

”Detta är ett avgörande steg”, sa May, ”som gör det möjligt för oss att gå vidare och fastställa avtalet under de närmaste dagarna.”

Men sådana lugnande försäkringar måste tas med en hel näve salt. Det kommer inte att ”gå vidare”.

Saker och ting har redan börjat utveckla sig snabbt. Två regeringsministrar har avgått: pensionsministern Esther McVey och, viktigare, ministern med ansvar för förhandlingarna om Storbritanniens utträde ur EU, Dominic Raab.

Raab hade bara suttit på posten i några få månader, efter David Davis’ avgång, som lämnade posten som Brexit-minister efter tillkännagivandet av det föreslagna Chequers-avtalet på sommaren.

Dessa senaste avhopp följer på en rad tongivande avgångar under det senaste året, då frågan om Brexit slitit isär Tory-partiet. Det verkar troligt att fler kommer att följa och allvarligt ifrågasätta Mays framtid som partiledare och premiärminister.

Tories: ett sjunkande skepp

Detta är den allvarligaste regeringskrisen i mannaminne. Mays regering vacklar på kanten till en avgrund. Den har hål under vattenlinjen och sjunker snabbt. Alla försök att plugga igen hålen verkar ineffektiva. Vattnet fortsätter att strömma in. Snart kommer de att stå upp till halsen i vatten.

Några dagar efter firandet av freden [efter Andra världskriget – öa] uttryckte ironiskt nog den tyska tidningen *Der Spiegel* det bra genom att säga att May hade duckat för en kula i regeringen. Det vore lämpligare att säga att hon duckade för en kulsvärm.

Avtalet har irriterat alla sidor. Nu kämpar May för att rädda sitt eget politiska skinn. Hon har riskerat allt för landets skull, det så kallade ”nationella intresset” – med andra ord storföretagens intressen.

Brexit har redan från början varit en enda soppa. Cameron chansade och förlorade. Och nu får den härskande klassen ta konsekvenserna. Tory-partiet kommer att trasas sönder. Europa har förgiftat Tory-partiet och är på väg att ödelägga det.

Episkt misslyckande

För bankirerna och kapitalisterna var tanken på en Brexit utan avtal alltför skrämmande att nämna. Det vore en katastrof för deras marknader och profiler. De gör allt i sin makt för att förhindra det. De pressade helt klart May att acceptera en ”mjuk” Brexit – och hon lydde.

Om vi bortser från alla detaljer skulle Storbritannien enligt förslaget till överenskommelse förbli nära knutet till Europa, antingen i en handelsöverenskommelse eller i en ”fälla”. Storbritannien skulle bli tvunget att godta EU:s lagar för att sörja för en ”rättvis spelplan”. Detta tullavtal skulle kunna utsträckas i oändlighet om inga fler överenskommelser upp nåddes. Brexit skulle bara ske till namnet.

Det har gjort Brexit-anhängarna bland Tories hysteriska och de har hotat att göra sig av med henne. Som Tory-parlamentsmedlemmen Conor Burns sa:

Jag ha alltid sagt att vi inte vill byta premiärminister, vi vill ändra premiärministerns politik. Men vi kan komma till en punkt, där om premiärministern vägrar ändra politiken, så blir det enda sättet att ändra politiken att byta ut personen.

Samma tanke förde Jacob Rees-Mogg fram när han uppmanade till uppror och jämförde situationen med kampen mot kung John.

”Vi kan nå en situation”, sa ärkeanhängaren till Brexit, ”där politiken och individen blir så nära förknippade med varandra att det kommer att bli mycket svårt att fortsätta stödja personen som för denna politik.”

En annan EU-skeptisk parlamentsledamot beskrev Raabs avgång som ”slutet” för Mays ledarskap. ”Om den person som antogs leda det inte kan stödja det”, tillade han, ”hur kan då parlamentsledamöter eller landet göra det. Det är en skräckfilm. Det finns ingen återvändo. Hon måste bara avgå. Det är ett episkt misslyckande.”

Allmänna val på tapeten

Ödestimmen är slagen för Theresa May. Det enda som behövs för en utmaning om Torys ledarskap är att 1922-kommittén¹ får 48 underskrifter som kräver att hon avgår för att utlösa en omröstning.

En sådan omröstning kan ske på några dagar. Det är därför möjligt att May kan stå på randen till att kastas ut. Även om Tories hittar en ny ledare (möjligen Boris Johnson eller Rees-Mogg) är det sannolikt att regeringen faller eftersom den inte längre har någon majoritet.

En ny Tory-ledare skulle tvingas förhandla med Europa och Demokratiska unionistpartiet på samma gång, och det reaktionära nordirländska partiet har idag föga intresse av att stöda en Tory-regering. Och utan stöd från DUP är regeringen färdig.

Sista datum för att lämna EU är 29 mars. Det finns inte tid att förhandla om ett annat avtal. Men allt detta skulle kunna ställas på ända av allmänna val efter nyår.

Om May avsätts och det inte finns någon majoritet, så kommer Jeremy Corbyn som ledare för oppositionen att ombedjas bilda regering. Utan majoritet för den är det enda alternativet allmänna val.

Utforskade vatten

Även om May överlever, vilket inte går att utesluta, så kommer avtalet efter att det godkänts av européerna att läggas fram inför underhuset, vilket troligen blir före jul.

Avtalet har redan mött utbrett motstånd från alla håll. Labourpartiets båda flyglar är mot det. Till synes är Tory-partiets båda flyglar också mot det. De nationalistiska partierna är det, liksom liberaldemokraterna och DUP.

Det verkar därför mycket osannolikt att Mays avtal går igenom parlamentet. Samtidigt finns det inte tid att förhandla fram ett nytt avtal och EU är inte intresserat av att förlänga tidsfristen efter 29 mars.

¹ Kommitté bland Tories som övervakar valet av ny partiordförande – öa.

Den brittiska kapitalismens fördjupade kris kommer att fortsätta oavsett det exakta resultatet. Den enda vägen framåt för en Corbynregering är att genomföra en djärv socialistisk politik i arbetarklassens intressen. / Bild: Socialist Appeal

Vi befinner oss uppenbart på utforskade vatten. Från och med nu kommer saker och ting bara att bli mer komplicerade.

Corbyn bör helt riktigt rösta ner Mays avtal och försöka tvinga fram allmänna val. Det är det enda alternativet.

Om avtalet röstas ner av parlamentet skulle Mays auktoritet vara noll. Vi kan vara ganska övertygade om att det blir slutet för hennes regering.

Det är en farlig situation för storföretagen att befinna sig i, utan något beslutat avtal. De kommer att göra allt för att pressa parlamentsledamöterna och lappa ihop en "mjuk" Brexit. Men det kanske måste vänta till efter nya allmänna val.

Ett nytt kapitel

Sannolikheten av allmänna val och att en Labourregering under Corbyn kommer till makten öppnar upp ett nytt kapitel med nya utmaningar i Storbritannien.

Den brittiska kapitalismens fördjupade kris kommer att fortsätta oavsett det exakta resultatet. Den enda vägen framåt för en Corbynregering är att genomföra en djärv socialistisk politik i arbetarklassens intressen.

Det är det enda sättet för oss att "återta kontrollen" i kampen för ett socialistiskt Storbritannien och ett socialistiskt Europa.

Original: [Britain: the Brexit bombshell](#)

Se även (samma webbplats): [Britain: May government humiliated as Brexit vote approaches](#)